

Kraków 16.05.2021

Prof. dr hab. Marek Kalinowski

Akademia Muzyczna im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie

Dziedzina: sztuki muzyczne

Dyscyplina artystyczna: instrumentalistyka

Recenzja pracy doktorskiej Pana mgr Grzegorza Frankowskiego

Zlecniodawca opinii:

Rada Dyscypliny Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Zlecenie podjęte na podstawie pisma przewodniczącej Rady, prof. dr hab. Jolanty Szybalskiej-Matczak z dnia 19 marca 2021r.

Podstawowe dane o kandydacie:

Grzegorz Frankowski jest absolwentem Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie, którą ukończył z wyróżnieniem w 1991 roku w klasie Prof. Czesława Ząbka. Był członkiem ork. Filharmonii Krakowskiej następnie Capelli Cracoviensis (do 2017 r). Przez wiele lat współpracował z ork. Sinfonietta Cracovia. Ceniony prekursor muzyki tango nuevo w Polsce, znany ze swego zamiłowania do tanga argentyńskiego i muzyki wielkiego mistrza Astora Piazzolli, którą z sukcesem wypromował w naszym kraju. Jego wszechstronność, wrażliwość artystyczna oraz wyczucie stylu zaowocowały współpracą z wybitnymi przedstawicielami różnych gatunków i stylów muzycznych w nowych projektach artystycznych. Koncertował u boku między innymi: Roberta Kabary, Piotra Tarcholika, Vadima Brodskiego, Waldemara Malickiego. Nagrana wspólnie z Kevinem Kennerem płyta z muzyką Astora Piazzolli otrzymała nagrodę wydawców płyt – Fryderyk 2006 za najlepszy album muzyki kameralnej.

Ocena pracy doktorskiej:

Praca doktorska mgra Grzegorza Frankowskiego zatytułowana **„Kontrabas w polskiej muzyce kameralnej XIX wieku na przykładzie utworów: Józef Nowakowski - Kwintet fortepianowy Es-dur op. 17, Józef Krogulski - Oktet fortepianowy d- moll op. 6”** składa się

z dzieła artystycznego zarejestrowanego na płycie CD oraz opisu stanowiących łącznie pracę pod wyżej wymienionym tytułem.

Kwintet fortepianowy Józefa Nowakowskiego został zarejestrowany 23 czerwca 2019 roku podczas koncertu w Gusman Concert Hall, University of Miami, Floryda.

Wykonawcami byli:

Kevin Kenner - fortepian

Esher Quartet w składzie:

Adam Barnett-Hart - I skrzypce

Brendan Speltz - II skrzypce

Pierre Lapointe - altówka

Brook Speltz - wiolonczela

Grzegorz Frankowski - kontrabas

Oktet fortepianowy Józefa Krogulskiego został zarejestrowany w maju 2020 roku w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha w Krakowie.

Wykonawcy:

Sławomir Cierpik - fortepian

Maciej Lulek - I skrzypce

Aleksandra Honcel-Banek - II skrzypce

Adam Brakowski - altówka

Michał Panasiuk - wiolonczela

Wiesław Suruło - flet

Tomasz Sowa - klarnet

Grzegorz Frankowski - kontrabas

Dzieło artystyczne przygotowane przez pana Grzegorza Frankowskiego stanowi unikalne zjawisko artystyczne na scenie muzycznej naszego kraju. Przywołuje do życia, a zarazem popularyzuje utwory polskich kompozytorów XIX w. Zrekonstruowane na podstawie rękopisów niewątpliwie wzbogacają literaturę kameralną tego okresu, a zarazem są dowodem potwierdzającym nieustanny rozwój życia kulturalnego w Polsce, pomimo nieobecności naszego kraju na mapach ówczesnego świata. Wykonanie obu kompozycji stoi na bardzo wysokim poziomie artystycznym. Interpretacja jest przemyślana pod względem budowy formalnej, agogiki, kolorystyki i wyobraźni dźwiękowej. Perfekcyjna intonacja, doskonałe brzmienie instrumentów smyczkowych, wspólna artykulacja oraz umiejętnie stosowane efekty kolorystyczne przekładają się na bardzo udane przedsięwzięcie artystyczne.

Partia kontrabasu w obu kompozycjach realizowana jest wzorowo. Doktorant w pełni wykorzystał swój potencjał artystyczny, a także wieloletnie doświadczenie kameralisty prezentując nienaganną precyzję rytmiczną, klarowne brzmienie kontrabas i frazowanie.

W części opisowej, bardzo dobrze opracowanej pod względem redakcyjnym i merytorycznym, można wyróżnić niezależnie od sześciu rozdziałów trzy części: historyczną, teoretyczno-formalną i wykonawczą. Bibliografia zawiera interesujące materiały, a ich wybór świadczy o dobrej znajomości przez doktoranta zarówno poruszanych w opisie dzieła zagadnień, jak i kontekstu historycznego. Ciekawie dobrane przykłady nutowe potwierdzają główną tezę rozprawy doktorskiej Pana Grzegorza Frankowskiego, która brzmi: ***kontrabas stanowił podstawę obsady zespołu kameralnego z fortepianem w znanych dziś utworach muzyki polskiej pierwszej połowy XIX wieku.***

Konkluzja

Całość pracy doktorskiej mgr. Grzegorza Frankowskiego posiada wysokie walory zarówno artystyczne, jak i edukacyjne. Jest dziełem w pełni oryginalnym artystycznie i dojrzałym naukowo. Doktorant wnosi znaczący wkład w rozwój polskiej szkoły kontrabasowej, jak i całej dziedziny sztuk muzycznych. Stwierdzam, iż doktorant wykazał się głęboką wiedzą teoretyczną, a także umiejętnościami do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. W ten sposób rozwiązał założone zagadnienia artystyczne i bez zastrzeżeń spełnia wymagania art. 13 ust.1 ustawy z dnia 14.03.2003r.

Pracę doktorską przyjmuję.

